

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XV. B. Virgo, quale solatium suo expetit dolori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Non decor hic Nirei (quid enim nisi fabula Nireus!) (a)
 Sed puer vrit amans oris imago mei,
 O ego formosis mergar bene naufraga lymphis,
 Iesseide flori flos rediuuius ero.

(a) *Nireus & Narcissus ubi suam formam
 in fonte admirantur, præ sui amore in eo se demer-
 gunt. Porro è puero Narcissus in florem emerfit.*

ELEGIA XV.

B. Virgo, quale quale solatium suo
 expetit dolori.

1. *Laborum moles defessam matrem opprimit.*
2. *Querit in syluis solatiolum ab animum incun-
do cantu.*
3. *Miram syluis odoris & lasis gratiam Virgo
conciliat.*
4. *Philomela eam frustra nititur recreare.*
5. *Sola vox turturis placet.*

Sic mea vita fugis? si te nil lætior olim
 Flexit Amor, tristi aëctat amore dolor.
 Deque dolore labor tot vbiliber obuius oris,
 Umbra quibus nusquam nulla vel aura redit.
 Ast vbi vis cæco stæt mera sequestra dolori,
 Si mea vita perit, si via & ipsa fugit.
 Quid tandem super? ergo satisque nimisque laborum,
 Errorumque sequar dulce quietis iter?
 Hic vbi condensâ cedro, densâque cupressu
 Lucus, & vmbroso nox viret alma solo:
 Succedo, mæstâque gemens subido sub vlmò;
 Lata tot ærumnis hæc dabit vlmus opem.
 Hic certè meropum, fringillarumque querele,
 Cecropidesque sonant lugubre carmen aues.

C

Nunc

Nunc erit indè graui solamen dulce labori,
 Quod dabit argutis aura susurra modis.
 Dixerat, ætheriumque gemens circumspicit orbem
 Cum lacrymis : lacrymæ verba gementis erant.
 Fletus vt ambrosios syluis adspirat odores;
 Sic fata lux oculis lustrat amana nemus.
 Mirantur roseas auras, mirantur & ignes
 Insolitos syluæ, syluicoleque greges.
 Omnibus in cedris, simul omnibus in cyparissis,
 Quæ sedet in viridi plumea turba toro :
 Suspensis oculis inhiat, rostrisque decorum
 In caput, & gaudet Virginis ore frui.
 Nescio quid secum furtiuo murmure mustant ;
 Velle loqui credas sensa quid ima velint.
 Certatimque parant blandis mulcere susurris,
 Anxia Virgo tui triste laboris iter.
 Adspiceres volucris quasi texere nube coronam,
 Vocalique caput cingere dulce choro.
 Hic merulæ, turdique & achantidi mista palumbes,
 Ingeminant varijs murmura rauca modis.
 Æmula præsertim vox Attidi certat acanthis,
 Argutarque pares illa vel illa sonos.
 Nunc tenuat claro, fusco nunc murmure vocem
 Deasat, & in medijs ludit vtrîmque modis.
 Nunc tremulo crispat flexu, reuocatque canorem,
 Nunc celer in longas explicat aura moras.
 Visa fuit puerique decus, Matrisque decorem,
 Attis auis pulchrâ tum cecinisse lyrâ.
 Parce sed ô læto philomela magistra canori :
 Lætior in tristi corde quid aura facit ?
 Auris in illecebram dulces cur erudit auras
 Dædala vox, Verbum si sine voce fugit ?
 Mollior eduro nil detrahit aura dolori,
 Vt quid adhuc blandos fundis amica sonos ?
 Docta quidem suaues variâ trahit arte canores,
 Sed nihil ad gustus vox facit ista meos.
 Desine Mater ait : tua tu tibi gaudia canta :
 Qui gemit hic tristis, vox mea turtur erit.

Turtus

Turtur erit philomela meis nunc apta querelis,
 Dum gemet hic concors turtur; & ipsa gemam.
 Quis scit an ad Solymam gemini par turturis aram
 Matris, vt & pueri questibus augur ijt?
 Quin & tunc puero qui vltima defuit, agnus,
 Abfore nunc agnum forsan & omen erat.
 Si gembunda mei tunc turtur imago doloris:
 Heu! ego nunc viduæ turturis instar ero.
 Vt semel irrupit dolor in pia viscera Matris,
 Cor tenerum lento vulnere semper edet.
 Nam noua læsus amor ieiunis pabula flammis
 Sufficit, hinc iugi pascitur igne dolor.
 Vt Solymæ vigil vsque nouis flagrat ignibus ara;
 Sic & inextincto corde perennat Amor.

ELEGIA XVI.

B. Virgo queritur felicem prius sortem
 inuerti, suoque gremio agnum
 carissimum elabi.

H Ac fors læta renus viridi præfloruit quo,
 Cui ceu sol, roseo lumine risit Amor.
 Vertitur; in tristes nunc excidit altera spinas,
 Sepit iter spinis aspera cura suis.
 Scilicet ille meo gremio modò tuta voluptas;
 Nunc timor ignotis agnus aberrat agris.
 Sic ah! sic placidam fugit errabundus alumnam?
 Si tamen hic errat, qui via, vita, salus.
 Quicquid id est, dextrâ procul abstulit ille parentis;
 Nec redit ah! fallit sic meâ vita fidem?
 Sic vidi grauidas lanâ ceu pubere gemmas
 Fallere; cruda rudi queis vitet vua meror.
 Autumnique fitim siccis eludere prælis:
 Mentiri que pari poma caduca dolo.
 Quæ tibi facta prius Thecuii doloris imago;
 Heu! nimis est verus iam mihi facta dolor:

C ij

Quæque